

ומרוע לוקחת שולמית אלוני טרמפיסטיות?

מוגי דיין
 חתול לונדוני השייך לדוריס גש זכה בפירסום נרחב בעיתון רב התמוצה, "דיילי מירור" כאשר הגברת גש ביקשה כי יקחו אותו ממנה. מוגי דיין הוא לדברי בעלת-הבית שלו, חתול שוחר קרבות, "כמו משה דיין הישראלי. הוא מאד קשה עם חיות קטנות ממנו, אבל אוהב אנשים ודי בסדר עם כלבים." דיין איבד את העין שלו בקרב, וגש החליטה כי היא אינה מסוגלת להחזיק בו יותר. "אני צריכה למסור אותו לפני שהוא יגרום אסון של ממש" אולם דוריס גש אינה מוכנה למסור את החתול עם הרטייה שלה לסתם מישפחה, "רק לבית טוב."

לו פרס. "אבל רק פעם אחת. פעיל היה צועק עליו וסאדאט לא היה נפגש איתו בשנית." "אז הוא היה נפגש עם אריה" ("לובה") אליאב, המשיר אותו חברי-כנסת. נכון. אבל רק פעם אחת. לובה היה מחר בק אתו כל הזמן, וזה היה נמאס על סאדאט. "אז הוא היה נפגש עם יוסי שריה", המשיר אותו ח"כ. "נכון", השיב פרס. "אבל גם איתו רק פעם אחת. הכל היה מודלף מייד לעיתון וסאדאט לא היה מוכן להיפגש פעם נוספת."

כשנערך דיון במינון על השאלה מדוע ביטל סגן ראש-הממשלה יגאל ירון את השידור בצבע של קבלת הפרס באוסלו, העלה שריה-הרזות אחרון אכזבי-הצירא את האפשרות, כי ירון הוא עיוור צבעים, ולכן לא היה משנה לו אם השידור יהיה בצבע או בשחור-לבן. השר שהתכוון לומר בדיחה נזהם לשמוע כי ירון הוא באמת עיוור צבעים.

בעת הלווייה של גולדה מאיר נסעו המכובדים באוטר-בוסיים ממישכן הכנסת להר הרצל. על כל אוטובוס היה שלט שעליו צויין למי הוא מיועד. השלט "הממשלה" על האוטובוס שהסיע את חברי הממשלה נפל, וח"כ הליכוד הלל זיירל הבחין בכך ואמר לראש-הממשלה לשעבר, ח"כ יצחק רבין: "יצחק, הממ"ש של גולדה" רבין הודקף ואמר לזיירל: "מה, באמת? מתי?" ואז הראה לו זיירל את השלט שנפל.

אחרי שנמנה גווייה של גולדה מאיר, עברו האי-שיים ליד הקבר ושמעו עליו אב-גים קטנות, לפי המסורת. רק מי שהיה שריה-עבודה בממ-

לתל-אביב. לבסוף הוא מצא את ח"כ שולמית ("שולה") אלזני. "את הרי נגד זה שר יאנסו חיילות בצבא. אז קחי אותה טרמפ. לא יקרה לך שום דבר בדרך איתה, היא בחורה פרוונטיבית" הוא אמר ל-אלזני שהסמיקה מאוון לאוון. אולם ליוויה גילתה תושיה ומצאה בעצמה טרמפ, דווקא אצל בעלה של שולה, ראובן אלזני, שהיה באותו הזמן ב-כנסת.

כאשר קם וייצמן מי השולחן שלידו ישבו עיתוני-אים, מיהר לתפוס את הכסא שלו, יושבראש מיפלגת הע"בודה ח"כ שימעון פרס. "תפסת את הכסא של שריה-ביטחון", העיר לו אחד העירי תונאים. "ביני לבין עזר אף פעם לא היתה תחרות על כס" אות, השיב פרס.

מצברוחו של פרס היה מרומם. הוא ניסה לשכנע חברי-כנסת מהליכוד, שישיבו גם הם ליד השולחן, כי ממשלת הליכוד היא אסון למדינה, ו"הגדיר אותה בשם "טימטום".

פרס החל למנות את סגולות אנשי המערך לעומת סגולות אנשי הליכוד: "כשי נולדה מאיר ביקרה באר צות-הברית היו מקבלים אותה כמו אלוהים ועשרות אלפים באו לשמוע אותה. כשאבא אבן נואם בארצות-הברית, אין מקום באולם. באותו ה"רגע נכנס ח"כ אבן למינון

במינון הכנסת התיישב שריה-ביטחון עזר וייצמן עם כמה עיתונאים, ועד מהרה נשמעו רעמי צחוק מהשולחן. היה זה כאשר עזר, שהיה מפי-קד חילה-אוויר, סיפר כי קירי קעו אותו ושללו ממנו את רשיון הטיס: "המחשב זה מין אידיוט. שכחתי ללכת לבדיקה רפואית, אז באופן אוטומטי הוא פלט את הכרטיס שלי וקירקע אותי."

בעיקבות הסיפור על הקירקוע נזכר עזר בסיפור מ"הצבא הבריטי, שבו שרת. "לי צבא הבריטי הכניסו מחשב ו"אחד הרס"רים ביקש לראות איך הוא עובד. לקחו אותו למחשב ואמרו לו, שהוא יכול לשאול אותו שאלות. הרס"ר עב השפס שאל את המחשב: "האם היחידה שלי תנצח ב"תרגיל הקרוב?" "כן" ענה הר"מחשב. הרס"ר התרגז, חבט במחשב ואמר לו: "כן מה?" "כן" איוני' השיב המחשב."

באותה שיחה סיפר וייצמן מן עד כמה אין הוא אוהב את שומרי הראש המלווים אר"תו. "אני מת לברוח מהם. איך אפשר לחיות עם אנשים שמס"תובכים כל הזמן כאילו הם חולים באוזניים, עם המכשיר של החרשים, ומדברים כל ה"זמן לשרול שלהם?"

על חוויות טיסות שלו בהליקופטרים, עוד לפני ש-קירקעו אותו, סיפר וייצמן: "תמיד כשאני עולה על הלי-קופטר, קורה דבר שאני לא

שרמה רהט
 השתתף בפתיחת תערוכת קריקטורות של ציירים אוסטרים שנערכה בתל-אביב. באותה הזדמנות פגש צ"צ את מפקד נפת יפו במישטרת ישראל, אברהם קונפורט, שנתן לו מתנה: סידרת תמונות של צ"צ באיצידיון הכדורגל בבלומפילד, שצולמו במצלמות נסתרות של בלשי המישטרה. צ"צ היה בבלומפילד, כדי לצפות במישחק הכדורגל, והבלשים, כדי לתפוס עבריינים. אולם משום שלא הצליחו לתפוס עבריינים צילמו את צ"צ. שבוע אחר-כך אומנם ערכה מישטרת יפו פשיטה על בלומפילד והצליחה ללכוד 15 חשודים בספסרות ובסחר בכרטיסים מזויפים.

אמר לו: "המערך הוא החטא. והליכוד - עונוש".

אחד מחברי-הכנסת של הליכוד ניסה לשכנע את פרס כי אם היה המערך בשילטון ופרס ראש-הממשלה, היה אנוואר אדי-סאדאט מנסה לעקוף את פרס ולהיפגש עם

אחרים, כפי שעקף את בגין ונפגש עם פרס. "הוא היה נפי-גש עם מאיר פקיד", אמר אותו חברי-כנסת. "נכון", השיב

ואחד העיתונאים הציע לקרוא לו לשולחן ולשאלו אותו אם אומנם יש לו הצלחה בארצות-הברית. כששמע זאת כתב ידיעות אחרונות **אבנר תבור** רי הוא קפץ: "אל תקראו לו, זה עוד יעלה לנו 2000 דולר."

שימעון פרס התפוצץ ממש מצחוק כאשר מנהל מחר-לקת התוכניות בטלוויזיה מר"רבי ("מוטי") קירשנבאום

יודע אם לכעוס עליו או לש-מוח בגללו. הקשר מתקלקל. מצד אחד מרגיו אתי שהקשר בהליקופטר של חילה-אוויר מתקלקל, אבל מהצד השני אני מבוסס: אף אחד לא יכול לבלבל לי את המוח ויש לי שקט."

וייצמן הסתובב במינון הכנסת וחיפש טרמפ לפקידה שלו, חיילת היגנית בשם ליווייה, שהיתה צריכה להגיע

לאנשים הנכונים!

777 הברנדי הלאומי שהוא בינלאומי.

ברנדי אז מזרחי